

[Knud Østergaard]

Mühlbrands Møbelsnedkeri leverer færdigproducerede møbler – uden brug af industrisnedkere. Det skulle således være muligt for en industrisnedkerlærling at blive oplært på tilfredsstillende vis i den pågældende virksomhed.

Svar (7/12 83):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg mener, det er fuldt berettiget, at sagen rejses. Jeg kunne selv have stillet det spørgsmål. Men en minister står ikke over loven.

I henhold til lærlingeloven og EFG-loven er det de faglige udvalg, der tager stilling til, hvorvidt en virksomhed kan godkendes til uddannelse af lærlinge/EFG-elever. De faglige udvalgs afgørelse kan indbringes for ankenævnet vedrørende læresteder og praktikvirksomheder, der træffer den endelige administrative afgørelse.

Jeg er bekendt med, at ankenævnet på sit møde den 2. november 1983 har behandlet sagen om godkendelse af firma Mühlbrands Møbelsnedkeri v/Ib Mühlbrand.

Ankenævnet har tiltrådt den af snedkerfagets lærling udvalg truffene beslutning, hvorefter virksomheden ikke kan godkendes som uddannelsessted for industrisnedkerlærlinge, idet ankenævnet ikke kan tilsidesætte det af snedkerfagets lærling udvalg udøvede faglige skøn.

Jeg kan ifølge gældende lov ikke gribe ind i sagen.

Jeg har i juli 1983 skrevet til de faglige udvalg og indtrængende opfordret dem til at revidere deres praksis. Hvis der ikke finder væsentlige lempelser sted i godkendelseskriterierne, vil jeg overveje at gennemføre ændringer i det lovmæssige grundlag for fastsættelsen af disse kriterier.

Spm. nr. S 198

Til *undervisningsministeren* (18/11 83) af:

Knud Østergaard (KF):

»Såfremt ministeren kan bekræfte, at der i forbindelse med snedkerfagets lærling udvalgs bedømmelse af Mühlbrands Møbelsnedkeris egnethed som oplæringssted for industrisnedkere har været tale om, at to af udvalgets medlemmer blev erklæret for inhabile med den begrundelse, at de er tømrer-

uddannede, vil ministeren da kommentere dette forhold?«

Begrundelse

Det forekommer uheldigt, at et flertal i et fagligt landsudvalg med i alt kun fem medlemmer kan erklære 2 af udvalgets medlemmer for inhabile i en given sag, idet udvalget efter spørgerens opfattelse principielt bør være sammensat således, at medlemmerne vil være i stand til at håndtere alle uddannelsesmæssige spørgsmål inden for et givet fagområde.

Svar (7/12 83):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

I anledning af det stillede spørgsmål skal jeg oplyse, at jeg har spurgt snedkerfagets lærling udvalg, om der i forbindelse med udvalgets behandling af spørgsmålet om bedømmelse af Mühlbrands Møbelsnedkeris egnethed som uddannelsessted for industrisnedkerlærlinge har været inhabilitetsproblemer, og hvori disse har bestået.

Når jeg har modtaget udvalgets besvarelse, vil jeg overveje, hvorledes det rejste problem kan løses.

Spm. nr. S 212

Til *socialministeren* (22/11 83) af:

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

»Vil ministeren oplyse, hvilke forholdsregler der kan træffes, for at i forvejen hårdt ramte ofre for vold ikke skal rammes endnu hårdere ved at skulle anvende tildelt erstatning til betaling af nødvendig efterbehandling?«

Begrundelse

Det kan ikke anses for rimeligt, at voldsofre må anvende udbetalt erstatning til betaling af nødvendig behandling, som f.eks. fysiurgisk genoptræning. Dette er sket i et konkret tilfælde, hvor de sociale myndigheder har nægtet at betale for behandling ved et optræningscenter af et 100 pct. invalideret voldsoffer under henvisning til, at vedkommende var i besiddelse af et restbeløb fra erstatningen. En eventuel lovændring må derfor skønnes at være påkrævet for at undgå lignende situationer. Der henvises bl.a. til artikler i